

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/78/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113211695
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113211695.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava p r o t i žalovanému: Š. Y., G.. X.X.XXXX, O. K. O., M. X, E..Č.. G. G. M., J. U. M.. L. G., A. E. U. A. O., o zaplatenie 419,04 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 205,22 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne od 30.8.2010 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci a vedľajší účastník n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalobou zo dňa 22.4.2013 sa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 419,04 Eur s úrokmi z omeškania 9% ročne od 30.8.2010 do zaplatenia. Nárok bol uplatnený zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 7.1.2010 s tým, že žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 497,41 Eur, z ktorej žalovaný uhradil len sumu 134,19 Eur.

Žalovaný sa zdržiava na neznámom mieste, preto mu bol v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený pre toto konanie opatrovník, ktorý sa k žalobe nevyjadril.

Vzhľadom na to, že jedná o drobný spor v zmysle § 200 ea ods. 1 O.s.p. súd vo veci rozhodol bez pojednávania, ako to vyplýva z § 115a ods. 2 O.s.p.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke č. 1013435265, všeobecnými podmienkami pôvodného žalobcu, predžalobnou upomienkou zo dňa 20.8.2010 s doručenkou, písomným vyjadrením žalobcu, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou postúpení pohľadávok zo dňa 6.6.2013 s prílohou a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 7.1.2010 písomnú zmluvu o pôžičke pod č. 1013435265, ktorou spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému pôžičku vo výške 339,41 Eur. Dohodnutá bola akontácia 50,59 Eur, pričom žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť 11 mesačnými splátkami po 40,62 Eur.

V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 77,29 %, RPMN v tej istej hodnote a priemerné RPMN vo výške 51,75%. Celková suma pôžičky, teda suma, ktorú žalovaný mal žalobcovi vrátiť, činila 497,41 Eur.

Zo žaloby vyplýva, že žalovaný žalobcovi uhradil len sumu 134,19 Eur. Pôvodný žalobca preto listom zo dňa 20.8.2010 úver zosplatnil. Žiadal žalovaného o úhradu jeho dlhu vo výške 392,92 Eur v lehote 3 dní od doručenia danej výzvy. Tú žalovaný prevzal osobne dňa 26.8.2010.

V priebehu konania dňa 6.6.2013 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a EOS KSI Slovensko a.s. Predmetom tejto zmluvy bola aj sporná pohľadávka ako to vyplýva z jej prílohy. O zámene žalobcu súd rozhodol uznesením č.k. 11C 78/2014-62 zo dňa 30.9.2014.

Na základe výzvy súdu ohľadom vysvetlenia výšky žalovanej sumy žalobca uviedol, že tá predstavuje dlh na istine úveru vo výške 362,47 Eur a zvyšok žalovanej sumy 56,57 Eur sú poplatky vyčíslené podľa 12 VOP.

Podľa bodu 12.2 VOP zmluvné strany si dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivé splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V platobnej histórii ide o položku „pokuta omeškanie“. V zmysle bodu 12.3 VOP pôvodného žalobcu si zmluvné strany tiež dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. pričom v platobnej histórii ide o položku „pokuta sankcia“.

Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaného veriteľ vyúčtoval žalovanému pokuty v úhrnnej výške 62,12 Eur. Za obdobie do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru t.j. do 29.8.2010 si podľa tohto prehľadu veriteľ vyúčtoval len tzv. pokuty omeškania, teda podľa vysvetlenia žalobcu zmluvné pokuty.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2010 do 10.6.2010).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj prdávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. g/ je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a pod písm. i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod i/ kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pod písm. g/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. K tomuto záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014.

V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. i/ § 4 ods. 2, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca ich súčet. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž spĺňať prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/12 zo dňa 6.8.2013).

Žalovaný by teda žalobcovi mal vrátiť len sumu reálne poskytnutého úveru t.j. sumu 339,41 Eur, keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže doposiaľ uhradil len sumu 134,19 eur, súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 205,22 Eur a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Veriteľ úver zosplatnil v súlade s VOP a ustanovením § 565 OZ dňom 29.8.2010, keďže v liste o zosplatnení úveru vyzval žalovaného na jeho úhradu v lehote 3 dní od doručenia danej výzvy, ktorú žalovaný prevzal 26.8.2010. Súd preto úroky z omeškania priznal od nasledujúceho dňa po zosplatnení t.j. od 30.8.2010 tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Ohľadom nároku na zaplatenie tzv. poplatkov vo výške 56,57 Eur, ktoré v skutočnosti predstavujú zmluvnú pokutu a úroky z omeškania súd uvádza, že úroky z omeškania boli priznané vzhľadom na zosplatnenie úveru od nasledujúceho dňa po zosplatnení. Za obdobie pred zosplatnením úveru si však žalobca neuplatnil úroky z omeškania z omeškaných splátok ale len zmluvnú pokutu, ktorá však nebola uvedená v úverovej zmluve, ale len vo VOP, ktoré sú napísané drobným, až nečitateľným písmom a nie sú účastníkmi podpísané.

Zmluvná pokuta je upravená v § 544 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Je teda nepochybné, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu, inak je neplatná s poukazom na § 40 ods. 1 OZ. Každá zmluva je pritom ukončená podpismi jej účastníkov, čo znamená, že účastník svojím podpisom potvrdzuje uzavretie dohody s tým obsahom, ktorý sa nachádza nad

jeho podpisom. V tomto konkrétnom prípade ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo zmluvy podpísanej účastníkmi a preto podľa súdu nedošlo k uzavretiu písomnej dohody o zmluvnej pokute. Nemožno pritom prehliadnúť ani skutočnosť, že zmluvné podmienky sú nacyklostilované, napísané veľmi drobným až nečitateľným písmom a v rozsiahlom objeme takže málokto zo spotrebiteľov ich prečíta. V tejto súvislosti možno poukázať aj na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I. US 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ má sa chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednania technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti.

V danom prípade súd navyše dodáva, že úroková sadzba 77,29% p.a. je neprimeraná až úžernícka. Z internetovej stránky NBS totiž vyplýva, že pri spotrebiteľských úveroch v januári 2010 s dobou splácania do jedného roka bola priemerná úroková sadzba len 7,10% p.a. Dohodnuté úroky teda desaťnásobne presahujú túto priemernú úrokovú sadzbu. Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve práve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neplatnosť dohody o úrokoch však nespôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy s poukazom na § 41 OZ ako to už bolo judikované, keďže ide o oddeliteľnú časť úverovej zmluvy.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecnej uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. V spomínanom prípade išlo o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky presahovali takmer štvor až 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bank. K podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove aj v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.2.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať cenu úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducom rozsahu. V danom prípade žalobca aj z dôvodu neplatnosti dohody o úrokoch nemá nárok na priznanie celej žalovanej sumy.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. si uplatnil len žalobca, ten však bol úspešný len v polovici uplatneného nároku, preto náhrada trov konania podľa zásady úspechu v konaní mu neprináleží.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.